

Dragtreformen.

Fra Norge. Den norske Professor L. Dietrichson har udgivet en lille Række Foredrag om „Mode og Dragtreform“, som jeg vil anbefale kvindelige Læsere. Bogen er ret lystelig at se til samt god at faa Forstand af. Den fortæller livlig om Dronning *Mode* og hendes Tyranni — et Stykke Verdenshistorie, som særlig angaar Kvinderne, for er der nogen, der har været og er Modens Slaver, er det nok dem. Skaden er gammel, men hvor gammel? Prof. Dietrichson gaar des værre ikke længere tilbage end til Middelalderen, men den stammer sikkert fra en ældre, maaske endog den antediluvianske Tid. Heine i det mindste mener, at den alt begyndte i Paradiset, hvor, som han fortæller, „Slangen docerede Filosofi for Eva, indtil hun „mistede sin Uskyldighed, sin naive Umiddelbarhed og fandt, „at hun var altfor nøgen for en Person af sin Stand, Stammoder til saa mange fremtidige Konger og Kejsere — og hun „forlangte en Kjole. Rigtignok kun en Kjole af Figenblade, „eftersom de Lyoner Silkefabrikanter endnu ikke var skabte, og „der i Paradiset hverken var Dameskrædderinder eller Modehandlerinder — hvilket Paradis! Men mærkeligt er det, at „ligesaa snart Kvinden kommer til tænkende Selvbewidstthed, „er hendes første Tanke: en ny Kjole!“

For Rigtigheden af denne Forklaring om Modens Oprindelse maa Heine staa til Ansvar, men saa meget er vist, at det blev ikke ved den ene ny Kjole. De ny Kjoler og de ny Hatte — kort sagt de ny Moder formerede sig og blev talrigere end Sandet paa Havets Bred. Paa advarende Røster og straffende Tiltaler blev der heller ingen Mangel, men Frugterne? Det var halvottende hundrede Aar før Christi Fødsel, at Jehova gennem Profeten Esaias's Mund tilraabte Jerusalems Døtre: „Jeg hader jeres Sminkekrukker og jeres Fodlænker!“ Og hvad hjalp det? I Aaret 1877 e. Chr. F. lænkede Kjøbenhavns Døtre atter deres Fødder sammen, og i 1887 sminke de ikke blot sig selv, men ogsaa deres uskyldige Børn.

Modens Aag hviler tungt paa Kvinderne den Dag i Dag. Tungest hviler det paa de bedste af dem, paa dem, der arbejde, af hvem Samfundet forlanger, at de skulle „se ud som andre“, og som derved sættes i en Skat, de vilde have været næsten